

عنوان مقاله:

تعیین اثربخشی آموزش خود دستوردهی کلامی بر کارکرد اجتماعی و مشکلات جسمانی افراد وابسته به مواد

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سجاد بشرپور - دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی

بهنام نصری نصرآبادی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه محقق اردبیلی

اکبر عطادخت - استادیار گروه روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

مقدمه: مطالعه حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش خود دستوردهی کلامی بر کارکرد اجتماعی و مشکلات جسمانی در افراد وابسته به مواد انجام گرفت. روش: روش این پژوهش آزمایشی و طرح آن پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل بود. تمامی افراد دارای وابستگی به مواد که در تابستان سال 1394 به مراکز شبانه روزی کمپ های ترک اعتیاد شهر اردبیل مراجعه کردند جامعه آماری این پژوهش را تشکیل دادند. تعداد 30 نفر از این افراد به روش تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. افراد گروه آزمایش تحت 8 جلسه مداخل درمانی 1/5 ساعته و به صورت هفتگی 2 بار قرار گرفتند. آزمودنی های دو گروه به وسیله پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ، در دو مرحله پیش آزمون پس آزمون به صورت گروهی و تحت ناراحت آموزشگر مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده های جمع آوری شده نیز با استفاده از روش تحلیل کوریانس چند متغیری با کاربرد نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت یافته ها: نتایج تحلیل کوریانس چند متغیری نشان داد که تفاوت آماری معنی داری بین میانگین نمرات پس آزمون گروه آزمایش و کنترل در کارکرد اجتماعی $F=143/73, P<0/01$ و مشکلات جسمانی $F=206/30, P<0/01$ وجود دارد نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان می دهد که آموزش خود دستوردهی کلامی بر بهبود کارکرد اجتماعی و مشکلات جسمانی در افراد وابسته به مواد موثر بوده است لذا می توان از آموزش خود دستوردهی کلامی به عنوان طرحی درمانی جهت بهبود کارکرد اجتماعی و مشکلات جسمانی در این افراد استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

آموزش خود دستوردهی کلامی، کارکرد اجتماعی، مشکلات جسمانی، وابستگی به مواد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/546649>

